GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea: Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazet'a" ese: Joi'a si Duminec'a.
Pretiulu abonamentului: pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni 3 fl. v. a. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu séu 28 franci.

Anulu XLI.

Se prenumera: la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.
Anunciurile: un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr. v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori nefrancate nu se primescu. — Manuscripte nu se retramitu.

Nr. 30. Dumineca, 16|28 Aprile 1878.

Romani'a amenintiata!

Brasiovu, 27 Aprile 1878.

E mare cris'a, prin care trece astadi natiunea romana. Vesti triste sosescu pe fiacare di din Romani'a. Multe voru fi false, cele mai multe esagerate, dér' totu remanu inca destule spre a justificá cele mai mari ingrigiri pentru viitoriulu celu mai de aprope alu tierii.

Bine, ca tóta press'a europeana a imbraçiosiatu caus'a Romaniei si o aperá cu cuvintele cele mai calduróse si magulitórie pentru poporulu romanu, dér' unde este Europ'a, unde sunt poterile acele, cari se'si redice braçiulu pentru aperarea faptica a integritatii teritoriului romanu garantatu odinióra din partea loru? La inceputulu resbelului russo-turcescu guvernulu romanu a batutu la usile tuturoru cabineteloru si ce i s'a respunsu? Nu ve potemu ajutá, nu ve potemu dá altu consiliu decatu, cá se nu ve impotriviti trecerei ostiloru russesci prin tiér'a vóstra. Dupa unu anu Romani'a acuma din nou se adreséza la marile poteri, ce respunsu 'i dau ele astadi?

Unu cuventu consolatoriu, o incuragiare, o lauda pentru atitudinea s'a leala prea puçinu potu folosi astadi Romaniei. Aceste cá tóte cuvintele frumóse au numai o valóre academica pentru timpuri normale, candu esistinti'a unei tieri nu mai este in periculu. Romani'a are acuma inse lipsa de ajutoriu realu, ca-ci este periclitata in gradulu celu mai mare de catra aliatulu seu de odinióra. Russi'a calca in picióre conventiunea, ataca drepturile suverane ale poporului romanu si merge chiaru pana a voí se desarmeze armat'a romana si se ocupe tiér'a militaresce.

Ce dice Europ'a la tóte aceste? Pana acuma numai guvernulu Angliei s'a declaratu pe façia pentru dreptulu Romaniei, ce facu inse celelalte state, ce face Austro-Ungari'a, care are unu interessu cu multu mai mare la desvoltarea pacifica si esistenti'a nealterata a Romaniei? Din nou se asiédia unu velu misteriosu pe tóta actiunea ministeriului nostru de esterne. Unu momentu se parea, ca cabinetulu austriacu s'a aventatu la o atitudine decisa, independenta de influintie straine, dér' in momentulu urmatoriu earasi a recadiutu in starea s'a melancolica si nedeterminata de mai nainte.

Cumu si ce feliu isi inchipuiesce cabinetulu dela Vien'a aperarea interesseloru monarchiei, a industriei si a comerciului nostru la Dunare, déca nu se opune la reluarea Basarabiei, déca sufere chiaru, cá ostirile russesci se ocupe Romani'a intreaga, silindu pe armat'a romana a se retrage intr'unu coltiu alu tierei? Este o aparintia strania aceea, ca in aceeasi proportiunea, in care se asigura, ca negociatiunile dintre Russi'a si Austro-Ungari'a inainteza spre multiamirea ambeloru state, Russi'a procede totu mai fora crutiare façia de statulu romanu, care nu a facutu alt'a decatu a'si reclamá drepturile sale sante si nealienabile. Se póta fi óre, cá intielegerea russo-austriaca se se estinda si asupra Romaniei? Ne infioramu numai gandindu-ne la possibilitatea unei atitudini, care ne revoca in memoria trist'a sórte a nefericitei Polonie. Nu! niciodata monarchi'a nóstra nu va poté consimti la o asservire séu chiaru imbucatatire a Romaniei, ca-ci prin aceea 'si-ar' sigilá insesi desmembrarea si apunerea!

Mare este responsabilitatea, ce apasa in momentele critice presente pe umerii barbatiloru de statu ai monarchiei nóstre. Este secretu inca pentru noi ceea-ce a vorbitu d. Bratianu cu contele Andrássy, nu scimu, cari sunt vederile si decisiunile ulterióre ale cabinetului nostru in grav'a cestiune romana, dér' ne ingrigesce multu tacerea ce-o observa.

Numai cabinetulu anglesu incuragiéza pe façia opositiunea guvernului romanu contra tractatului dela San-Stefano. Póte inse, cá Austri'a se simtia necessitatea a se tiené inca catuva timpu reservata, sperandu ca congressulu va fi cu potintia. Casulu acest'a, pe care 'lu prevede si „Journal de Debats" in articululu celu reproducemu mai la vale, este celu mai bunu ce ni 'lu potemu cugetá. Se avemu, dér' cumu dice d. Bratianu, incredere nestramutata in dreptatea causei romane si se speramu, ca tiér'a, departe de a perde ceva, va esi triumfatóre si din veleitatile diplomatiei, cumu a esitu din veleitatile resbelului. Atunci poporulu romanu va serbá pasci mai vesele, pascile reinviarii dreptatii in Europ'a!

Conflictulu russo-romanu.

Cu privire la situatiunea presenta a Romaniei diuariele straine continua a aduce scirile cele mai sensatiunale. Foile romane naturalminte 'si impunu façia de conflictulu russo-romanu óre cari reserve dictate de prudentia si cu deosebire retacu totu ce privesce miscarile armatei romane. Din caus'a acést'a nu potemu face comparatiuni. Vomu reproduce dér' acuma scirile aduse de foile straine asteptandu, cá dilele venitorie se ne aduca claritate asupra situatiunei, cá se potemu aflá adeverulu.

Foile vienese voiescu se scie, ca Tiarulu ar' fi adresatu princ. Carolu o epistola autografa. Dupa „N. fr. Presse" acésta scrisóre contiene urmatoriulu ultimatu: „Séu ca Romani'a inchiaie unu tractatu de aliantia ofensiva si defensiva cu Russi'a, séu ca Russi'a trebuie se desarmeze armat'a romana si se iè frenele guvernului tierii in man'a s'a". In urm'a acést'a, scrie „N. fr. Pr.", — s'a tienutu indata in Bucuresci unu consiliu de ministri, care a duratu lungu timpu. Cabinetulu a oferitu principelui dimissiunea, spre ai lasá mana cu totulu libera, pentru de a urmari acea politica, care are cele mai multe prospecte, a fi sustienuta de cabinetele straine. Principele inse a respunsu la cererea demissiunei observandu, ca este principe constitutionalu si prin urmare nu póte face politica personala. Bratianu are maioritatea in camera si in senatu, principele nu ar' poté prin urmare insarciná nici pe I. Ghic'a, nici pe Vernescu, nici pe Epureanu cu formarea unui cabinetu nou. Bratianu, dise domnitoriulu, se remana la ministeriu si se urmeze aceea politica, care va fi sprijinita de camera si senatu. Inca inainte de a se incepe feriile pesciloru ale camerei, Bratianu va cere póte in form'a unui votu de incredere pentru principele poterea dictatorica".

Totu lui „N. fr. Presse" i se anuntia, ca efectele si banii cassei de depuneri din Bucuresci, archivele ministerieloru, ale creditului fonciaru si ale altoru institute publice s'au transportatu dilele trecute la Craiov'a. Principele Carolu va merge in cateva dile sub pretecstu, ca face o calatoria de inspectiune la Craiov'a, si va remané aci séu la Turnu-Severinu pana atunci, pana candu voru pretinde impregiurarile."

Eata ce scire aduce „Politische Corresp.", care are de comunu informatiuni mai demne de crediutu „Bucuresci 24 Aprile n. Temerea, ca russii voru ocupá deodata capital'a Bucuresci, cresce din ce in ce; trupele russe tabarescu numai in departare de 20 kilometre de capitala. Circula sgomotulu, ca russii voiescu se faca pe principe se denumeasca unu ministeriu Florescu-Cretiulescu, cu scopu, cá se dobandésca o noua conventiune militaria in sensulu articulului VIII alu tractatului de pace si in privinti'a acést'a se i se fi adressatu chiaru unu ultimatu russescu. Concentrarea armatei romane in Romani'a mica e deja faptu complinitu."

Lui „Pester Lloyd" i se anuntia dela Bucuresci urmatóriele: „Principe si guvernu se voru mutá in curundu cu resedinti'a la Turnu-Severinu. Cabinetulu de Petersburg nu a luatu in consideratiune remonstrarile principelui Carolu in privinti'a ocupatiunei Romaniei de catra trupele russe, in urm'a acést'a agentulu diplomaticu romanu la Petersburg va parasi capital'a russésca; se dice ca tóte relatiunile Romaniei cu Russi'a se voru intrerumpe."

Acestu telegramu tendentiosu pune verfu la tóte scirile respandite pana acuma. Nu mai póte fi indouiéla, ca relatiunile russo-romane sunt pentru momentu catu se póte de rele, dér' nu se pote, cá lucrurile se fi ajunsu deja asia departe incatu se fia rechiamatu gener. Ghic'a dela Petersburg. Acést'a ar' insemná nici mai multu nici mai puçinu, decatu resbelulu romano-russu. Óre se fia possibilu unu asemenea resbelu intre uriasiu si piticu? Multe se potu in lume si „N. fr. Pr." crede, ca romanii ar' dá multu de lucru Russului in casulu unui resbelu, fiindu adeca aliati cu Angli'a. Numit'a fóia intr'unu articulu intitulatu „prospecte de pace". dupa ce dice, ca armat'a romana se retrage pana aprópe de fruntariele austriace spre a paralisá planulu de desarmare alu russiloru, continua asia: „Armat'a romana, se intielege, ca e prea slaba a aperá tiér'a de ocupatiunea russésca, pe catu timpu Romani'a va fi singura, avisata numai la micele sale poteri.

Dér' primulu bubuitu alu tunului ce va resuná in inaltimile Bosforului va avé unu echo potemicu in Romani'a. Esacerbarea contra russiloru este acolo fara margini; niciodata n'a uritu romanulu pe turcu asia, cumu uresce acuma pe fratele de arme dela Plevn'a. Angli'a va sci se se folosésca de acést'a. Catu de dibaciu operéza politic'a anglesa, dovedesce armistitiulu in Tesali'a. Braçiulu. care ajunse pana la Volo, va ajunge la momentulu datu si pana la Oltu. La spatele russiloru 100,000 de romani nu sunt de despretiuitu." In altu locu scrie totu „N. fr. Pr.", ca „trupele romane ar' fi capetatu, pentru casulu candu russii ar' incercá seriosu a-i desarmá, ordinu, cá se redice aprópe de fruntariu fortificatiuni à la Osmanpasi'a si se prepare russiloru o Plevna romanésca."

Dela cine se primésca diuariele turcofile scirile aceste esagerate? Séu ca le nascocescu cumu le au mai nascocitu corespondentii loru? Diuariele slave din Austri'a punu tóta vin'a pe agentulu romanu dela Vien'a Balaceanu si dicu, ca densulu e urditoriulu tuturoru sciriloru alarmante colportate de diuariele oficióse vienese, ca voiesce in modulu acest'a se contribuie la desbinarea Austriei cu Russi'a; diuariele liberali din Romani'a dicu, ca conservatorii romani denuntia pe guvernu cá contrariu Russiei si respandescu pe tóta diu'a sgomotele cele mai nedemne spre alu compromite. Noi dicemu, ca tóta vin'a e a Russiei, ca-ci déca acést'a nu ar' avé gandu reu, déca s'ar fi portatu façia de romani, dupa cumu pretindea dreptatea si moral'a, cumu cerea onórea unui statu mare, care are se multiamésca atata micei Romanii, nici unii nici altii n'ar' mai avé causa se latiésca asemeni sciri sensatiunale despre relatiunile russo-romane. Faptu este, ca relatiunile aceste devinu din di in di mai rele. Ocupatiunea tierii de catra trupele russe pare ca s'a pusu deja cu tóta seriositatea in lucrare. Oficierii russi, cari inchiriaza prin orasiele romane localuri pentru deposite si alimente, o spunu acuma verde, ca ei voru stá mai multu timpu in tiéra. Se speramu inse, ca va trece si acestu paharu de suferintie dela multu cercat'a Romania, si ca santulu dreptu suveranu alu tierii va esi in fine invingêtoriu.

Convocarea congressului si revolt'a mohamedana.

Principele Bismarck a tramisu invitatiunile la congressu, dér' cu tóte aceste este prea puçina sperantia, ca se va poté intruni, ca-ci i se contrapunu din di in di mai multe pedeci. Formul'a de

invitatiune e in acesti termini: „Poterile sunt invitate a se intruni in congressu la Berlinu pentru revisuirea tractateloru din 1856 si 1871, tienendu socotéla de situatiunea noua creata de evenimentele recente intemplate in Orientu.“ Tóte cabinetele, afara de alu Londrei, primescu invitatiunea. Se asigura, ca Angli'a a declaratu, ca nu va participá la congressu, decatu déca Russi a ar' consimti a supune tóte cestiunile recente la sanctiunea mariloru poteri.

Pre candu „Agenti'a russa“ speréza inca la unu resultatu favorabilu alu mediulocirei „neobosite“ a Germaniei, se telegraféza din Berlinu, ca negociatiunile dintre Russi'a si Angli'a s'au intreruptu si ca cabinetulu germanu ar' considerá deja tóte silintiele sale, de a face se se intrunésca conferinti'a preliminaria si congressulu, de zadarnice. Tóte scirile mai noue, relative la atitudinea Angliei si la negotiatiunile ei cu Russi'a au unu caracteru eminentu belicosu.

Intre pedecile mai recente ale aplanarei pacifice a marei cestiuni orientale este a se numerá si revolt'a mahomedaniloru in Bulgari'a si in Rumeli'a, care a luatu deja dimensiuni formidabile. Lui „Pester Lloyd“ i se telegraféza, ca acést'a revolta din Bulgari'a a fostu de multu pregatita, ca s'au organisatu legiuni formale, fiecare sub comand'a unui bey cerchesu. Insurgentii sunt bine armati cu pusci de sistemulu Martini-Henry si au munitiune si bani in abundantia. In Rusciucu erá se se arangeze unu feliu de vespera siciliana; din intemplare inse guvernorulu russescu a descoperitu conjuratiunea si 19 turci conjurati au fostu impuscati la ordinulu seu, fara a mai fi judecati. Bulgarii de religiunea islamitica asianumitii pomaci s'au alaturatu la turci. Marele duce Nicolae a cerutu ajutoriu de trupe dela Odess'a, de unde se se fi tramisu indata 18 batalióne. Se anuntia din Adrianopolu, scrie totu „P. L.“, ca se afla deja 40,000 mohamedani in lupta cu russii. — Se anuntia totodata ca in Rumeli'a avù locu o lupta sangerósa cu russii la Demotic'a despre partea de sudu a Adrianopolei. Perderile russiloru au fostu de 500 ómeni. Consciintiele acestei revólte potu fi inca mari si serióse.

Revista diuaristica.

„Közvélemény“ publica in numerulu 106 dela 19 Aprile unu articlu de fondu sub titlulu „Transilvani'a si noulu partitu opositiunale“, subscrisu de unu anumitu Kispál Sándor, care este fórte caracteristicu pentru giurstarile patriei nóstre. Pentru aceea ilu reproducemu in estenso:

„Nu particularismulu 'mi-a dictatu titlulu de susu, ci trist'a convictiune, ca pana acuma fiacare guvernu si fiacare barbatu de statu a consideratu Transilvani'a, cá pe o tiéra, care se póte lesne esploatá, dér' nu este démna de atentiune. Transilvani'a in urm'a evenimenteloru neimpedecabile ale anului 1848, fù impinsa la uniune, fara cá se fi fostu vorba macaru de regularea interesseloru sale, desvoltate deosebitu in cursulu seculiloru, in cari a fostu despartita de tiér'a muma! In cele trei decenii, cari au trecutu dela faptulu uniunei, ce éra legatu de sperantie frumóse, cestiunile aceste au devenitu totu mai rele; si avendu convictiunea, ca nimenea nu se mai interesáza de vindecarea reului, amu ajunsu in fine la acelu gradu de apathia, unde nu ne mai interesáza nimicu.“

„Incepemu se numeramu er'a bachiana intre reminiscintiele cele frumóse ale nóstre, pentru-ca atunci a fostu celu puçinu ordine si ómenii incepu a face asemenare intre patentele lui Wohlgemuth si ale lui Tisza Kálmán. Ne trebuie multa bunatate de anima, spre a gasi in procederea acést'a cevasi constitutionalu séu legalu. Cartea legei, care ni-o aretá de atatea ori siefulu opositiunei de odinióra, s'a tocitu si a facutu locu unui codice nou redigiatu in editiune pompósa, a carui'a motto este: „Sic volo, sic jubeo“. Noi inse ne plecamu inaintea acestei acsiome moderne a legiloru nóstre fundamentale si cautamu alinarea gravamineloru nóstre eventuale — in ceart'a dintre noi insine. Lupt'a acést'a grandiósa cu mórtea cere o deslusire. Fia cá acést'a se servésca barbatiloru conducutori ai noului partitu de indreptariu.

„Care 'si va luá de directiva parerile audite in propriele cercuri si va abstrage dela unu factoru mai nou alu vietiei nóstre politice, dela cortesirea, care incepe la comitele supremu si se finesce cu strigarea esecutoriului de dare, — acela nu va mai fi in indoiéla despre aceea, ca guvernulu va cadé negresitu. Declaratiunile aceste voru remané inse dorintie frumóse si la votare va decide influinti'a prefectului. — Nu ne cunóscemu inca! Trebuie se ne consolidamu! Nu recomandamu adunari demonstrative, dér' este neaperatu de lipsa cá acei'a, cari au fostu desamagiti, se procéda in unire si dupa unu planu anumitu.

„Opositiunea din dreapt'a a datu atatea dovedi de vitalitate, si ca 'si póte aduná partisanii la unu locu. Numerulu acelora e mare, cari — neparasindu terenulu deachistu de odinióra — s'ar' alaturá cu bucuria la unu nou partitu; si sunt multi, cari au vediutu cu parere de reu parasirea opositiunei contra legiloru dela 1867 din partea tiszaistiloru, dér' convinsi de necessitatea acestei parasiri, s'au retrasu mai bine, decatu se urmeze lui Tisza pe calea, care tientesce la asigurarea interesseloru individuale. Aceste elemente trebuie se se impreune si acést'a aliantia va aduce fructele sale. Noi toti cunóscemu numele acelora, cari voru fi chiamati a face pasii preparativi in directiunea acést'a. Aceia de alta parte cunoscu elementele, cari sunt gat'a ale urmá. Catu pentru esecutarea lucrului a 'si crede, ca e destulu, déca se voru aduná din fiacare comitatu alu Transilvaniei 6 individi la o consultare confidentiala in un'a din cetatile situate aprópe de drumulu de feru. Asia ar' poté apoi se invetie fiacare a'si cunósce problem'a! Se nu uitamu inse, ca numai o procedere solidaria póte se ne asigure succesulu! . . .

Relativu la resultatulu missiunei dlui Bratianu scrie „Romanulu:“

„Care sunt impressiunile dlui presiedinte alu consiliului in caletori'a d-sale la Berlinu si la Vien'a?

„Astfeliu puse intrebarea dlu Manolache Costache intr'un'a din siedintiele senatului: intrebare glumétia, negresitu, precumu sunt multe din intrebarile si cuventarile d-sale, intrebare de prisosu façia cu declararile anterióre ale primului ministru.

„In adeveru, imediatu dupa ce se intórse la Bucuresci, dlu Ionu Bratianu declarà inaintea senatului cu ocasionea interpelarii dlui Sturz'a, care 'i-au fostu impresiunile si constatarile culese in caletori'a d-sale diplomatica:

„Romani'a e pretutindeni stimata: de cabinetele straine, de barbatii de statu, de opiniunea publica din tierile occidentale. Conduit'a ei toti o declara de corecta si leale. Unire strinsa si staruintia pe calea nationale, pe calea dreptului si a adeverului, incredere nestramutata in dreptatea causei romane, si tiér'a — departe de a perde ceva — va esi triumfatórie si din veleitatile diplomatiei, cumu a esitu din veleitatile resbelului.

„Astfeliu vorbì dlu presiedinte alu consiliului si ni-se pare c'acestu limbagiu e lamuritu, categoricu, intielesu de ori-cine vrea se intieléga.

„In acelasi timpu pres'a din strainetate e aprópe unanima in a imbratisiá si sustiené drepturile Romaniei. Si déca organele de publicitate sunt in adeveru espressiunea opiniunii, apoi se póte afirmá cá acésta opiniune e tare formata in favórea dreptatii asuprite, in favórea lealitatii cu uitare, ér' nu cu recunoscintia resplatita.

„In urm'a acestoru fapte atatu de poternice ce scopu mai avea intrebarea dlui Manolache Costache? Au ar' fi doritu, cá primulu ministru se reproduca in publicu din cuventu in cuventu convorbirile, ce a avutu cu cancelariulu si ministrii Austro-Ungariei, cu cancelariulu si ministrii Germaniei? Dér' dlu Iepurenu e pré inteliginte, cá se scie, ca acést'a e peste putintia, ca se opunu conveníntiele diplomatice si chiaru cele mai elementarie notiuni de usuri soçiale. Si apoi ce poteau se declare dlu Andrásy si dlu de de Bismarck? Ca situatiunea e limpede, ca va fi negresitu pace séu negresitu resbelu?

„Candu cancelarii celoru doue imperie 'si dau atatea silintie pentru a mai limpedi incurcat'a situatiune, in care se afla Europ'a; candu negotiéza, cugeta, pipaie teremulu si lucréza cu atat'a cumpanire, cá se póta vedé in ce parte e reulu si prin ce midiulóce se póte preface in bine, candu nimeni, nici chiaru densii nu potu luá respunderea de a afirmá, de ce natura voru fi evenimentele necunoscutului viitoriu; de siguru, ca nici dlu Bratianu nu va sci dela dnii Andrásy si Bismarck mai multu, decatu nu sciu insusl cancelarii Austriei si Germaniei s. c. l.“

„Journal des Débats“ face intr'unu importantu articlu urmatorea comparatiune drastica intre atitudinea de astadi a Austriei in cris'a actuale a Orientului si intre aceea, ce a avut'o in anii 1828—1829.

„Circularea lordului Salisbury, care este unu eclatantu testimoniu alu hotariririloru celoru vigoróse ale guvernului britanicu, dice mentionatulu diuariu, punendu pe Austri'a in impregiurari mai normali i-a permisu, cá se se póta intórce érasi la politic'a s'a traditionala cu mai multe sianse de succesu, decatu in crisele orientali de mai inainte, prin care a silit'o se tréca cestiunea orientale. Astadi pentru a trei'a óra in decursu de 50 ani este chiamatu cabinetulu din Vien'a se apere interessele Austriei contra intreprinderiloru Russiei. Aceste interesse au fostu intielese in acelasiu modu de toti marii ómenii de statu ai monarchii austriace — dupa cumu vomu probá acésta cu ajutoriulu unei mici reviste istorice; ceea ce se atinge de interpretarea acestoru interesse in acelasi sensu si de aperarea loru au aceeasi energia, apoi contele Andrásy merita a fi pusu pe áceeasi trépta cu celebrii sei antecessori.

Pe timpulu, candu veni Austri'a pentru antaia óra in conflictu cu Russi'a, pentru regularea referintieloru in Orientu, conducerea politicii esterne se afla in manile principelui Metternich. Acestu dibaciu diplomatu se lupta 8 ani de dile dela 1821—29 mai intotdeauna isolatu contra pretensiuniloru cabinetului din St.-Petersburg. In acésta lupta elu se radimá pe trei principii, cari servira la timpu cá basa a politicii occidentali — cu cestiunea Orientului: 1. Acordarea de libertati si privilegii crestiniloru din Orientu prin liber'a vointia a Portii; 2. Mantienerea integritatii imperiului otomanu sub garanti'a celoru 5 poteri (Itali'a numera abia dela 1856) si alu 3. Mediatiunea si interventiunea pacifica a celoru 4 poteri (Austri'a, Françi'a, Angli'a si Prussi'a) in resbelulu dintre Russi'a si Turci'a. Dela 1821—22 principele Metternich desvolta cea mai mare activitate pentru a reclisá celu d'antaiu principiu alu politicei sale — complet'a sa isolare inse 'lu sili in cele din urma se renuncie la asia ceva, deórece imperatulu Alesandru nici decumu nu voià se renuncie la protectoratulu, ce cautá se'lu eserceze asupra crestiniloru din Orientu (Pe timpulu acest'a se tracta de sórtea greciloru.)

„Pentru cá se mai slabésca efectele acestui nesuccessu, cancelariulu austriacu se aplecà cu tóta energia se-si realiseze alu douilea principiu: Integritatea statului quo in imperiulu otomanu, pusa sub garanti'a celoru 5 poteri. D. de Nesselrode inse, siefulu atatu poternicu pe atunci alu cabinetului din St. Petersburgu, refusà in modu peremptoriu a cedá in acestu punctu. Intr'o depesia „fórte reservata“, adresata ambasadorului din Londonu Dr. de Lieven se esprima in modulu urmatoriu: „Este unu principiu vechiu si immutabilu alu politicii nóstre de a nu permite intre noi si Turci'a nici unu feliu de amestecu alu poteriloru straine, care ar' poté justificá o atore garantia, unu amestecu, ce n'ar' lipsi a-se intemplá in casulu chiaru alu celui mai neinsemnatu conflictu intre cabinetulu din St. Petersburg si Pórta. Din caus'a positiunei nóstre geografice in Sudu si din caus'a Bosforului, care este cheia acestei positiuni, o influintia preponderanta in Constantinopolu se tiene de conditiunile de cea mai mare importantia pentru noi: acésta o pretindemu si vomu sci s'o mantienemu.“ Prin acestu respunsu d. de Nesselrode nimici si alu treilea principiu alu politicii cancelariului austriacu, rivalulu seu, unu principiu, ce sta in strinsa legatura cu celu de mai inainte. De aceea, candu la finea campanii din 1828 Metternich propuse cabineteloru din Londonu, Parisu si Berlinu se se intieléga mai antaiu intre sine pentru a restabili pacea intre Turci'a si Russi'a, irritatiunea moscovita numai cunoscù nici o margine. „Unu asemenea proiectu, scrie d. de Nesselrode, nu póte fi admisu sub nici o ipotesa.“

„Este impossibilu a-si face cineva o idea despre vehementi'a de limbagiu, cu care atacau diplomatii russi politic'a austriaca. Vomu reproduce unu singuru esemplu luatu din o depesia a dlui Pozzo di Borgo. „Austri'a, scria acest'a, este adeveratulu autoru, dupa vederea mea, a criticei situatiuni, in care se afla cestiunea, ce ne ocupa. . . . In decursu de 4 ani in continuu paralisà principele Metternich cele mai nobile simtiemente ale nóstre, fora se aiba vre-o consideratiune nici la delicat'a positiune a Russiei, nici la interessele ei, deórece in continuu au abusatu de increderea, ce i acordaramu, si nici candu n'a facutu vre-o promissiune, pe care se n'o fi calcatu . . . . politic'a nóstra deci ne constringe se ne aratamu sub unu aspectu infricosiatu façia de Austri'a si se-o convingemu prin pregatirile nóstre, ca déca va face vre-o miscare contra nóstra, atunci va se intempine un'a din cele mai grozave furtuni, ce au venitu vr'odata asupra acestui imperiu. . . . Se scia principele Metternich, ca déca vrea se ne aiba cá dusmani, atunci ne va aflá infricosiati, implacabili si decisi se aruncamu asupra Austriei tóte flagelele resbelului, la care ne silesce, fora se-i crutiamu vre-unulu.“ Astadi ce e dreptu. Russi'a nu este nicidecumu in stare se tiena unu asemenea limbagiu façia de cabinetulu din Vien'a.

„In totu acestu spatiu de timpu, silintiele Austriei de a mantiené ecuilibrulu europeanu fura paralisate in totudeauna prin neactivitatea de buna voie séu silita a celorulalte poteri.

„Revolutiunea din 1830 si mai multu inca cea din 1848 reinnoi legaturile, ce esistasera mai inainte intre cele doue imperii. Resbelulu din Crimea produse din nou o amortiéla in relatiunile loru si dedù nascere unui nou conflictu, ale caruia peripetii sunt inca prea próspete in memori'a nóstra pentru cá se ne mai oprimu la ele, cá la cele de mai inainte. Contele Buol, gratia spriginului Françiei si Angliei, potu érasi se reiá politic'a lui Metternich in conditiuni cu totulu altele. Acést'a politica 'si aflà punctulu de culminatiune asia dicendu in subsemnarea tractatului din 15 Aprile 1856 intre cele trei poteri.

„Fara indoiéla astadi Austri'a façia de atitudinea Angliei este cu totulu in positiune, cá se eserceze la regularea referintieloru in Orientu o influintia salutara atatu pentru sine catu si pentru intrég'a Europ'a. Depinde dela acést'a potere cá se ésa cu onóre si avantagiu din o crisa, care mai eri inca ameniutiá se devina pentru Austri'a mai funesta inca, decatu acelea, prin care a trecutu mai antaiu in anii 1821—29 si pe urma in 1848. Peripetiile criseloru din acesti ani sunt propii pentru a aruncá o lumina órecare asupra situatiunii actuali a monarchiei austro-ungare.“

Romanii si Vidinulu.

Antaiu se dicea, ca romanii voru ocupá Vidinulu pana ce Pórt'a va plati despagubirea de resbelu datorita Romaniei. Acést'a inse nu s'a adeveritu, si ultimele regimente, cari se aflau in Vidinu evacuara cetatea trecundu peste Dunare in Romani'a mica. Pe candu pe o parte esiau romanii, pe alta parte a cetatii intrau trupele de ocupatiune russesci. — Dilele trecute scrisera unele diuarie romane, ca evacuarea Vidinului s'ar' fi ordonatu de catra guvernulu romanu in urm'a unei depesie a agentului romanu din Vien'a, B a l a c e a n u, in care acest'a ar' fi asiguratu, ca i-a disu Andrásy, ca Austri'a ar' vedé bucurosu evacuarea Vidinului de catra armat'a romana. Totu acele foi sustieneau, ca d. Bratianu a avutu la Vien'a o conversatiune cu d. Andrásy, ca cu ocasiunea acest'a i-ar' fi declaratu, ca Austri'a nu a esprimatu niciodata dorinti'a, ca trupele romane se evacueze Vidinulu. „Monitoriulu“ a desmintitu publicatiunile aceste atatu in ceea ce privesce pe d. Balaceanu, catu si relativu la convorbirea pretinsa a dlui Bratianu cu contele Andrásy. „D. presiedinte alu consiliului — dice unu comunicatu in „Monitoriu“ — n'a avutu relativu la evacuarea Vidinului si la motivele, cari au dictat'o nici o conversatiune cu contele Andrasy. Armat'a romana a ocupatu Vidinulu si alte localitati, pe marginea Dunarei, nu pentru a face cuceriri, ci numai in scopu de a asigurá fruntariele Romaniei pe catu timpu turcii aveau a mai stá in Bulgari'a; indata ce inse acést'a provincia a fostu evacuata de turci, ocupatiunea romana peste Dunare nu mai avea nici o ratiune de a fi si guvernulu, conformandu-se si dorintiei camereloru, a rechiamatu ostirea romana dincóce de Dunare.“

Eata ce se scrie despre ocuparea Vidinului de catra trupele russe:

„Dela desiertarea Vidinului de catra trupele romane, nu se mai afla nici unu soldatu romanu pe pamentu turcescu. Vidinulu e acuma esclusivu ocupatu de russi si anume de 2 regimente de infanteri'a, 1 bateri'a si de 1 escadronu in totalu de 2000 ómeni. Comandantulu militariu e generalulu Teodorovici, ear' guvernatoru civilu russu e Touholk'a. — Puçinii zapcii turci, aflatori in Vidinu, au predatu Russiloru servitiulu loru. Materialulu cetatii, tunurile si munitiunile de resbelu alu turciloru au remasu deocamdata acolo din caus'a lipsei de mediulóce de transportu. Cetatea Vidinulu e mai tóta distrusa. Orasiulu a suferitu puçinu.

Unu ucasu imperialu russescu ordóna esecutarea urgenta a organisatiunei administratiunei bulgare. Acésta organisatiune imparte intrég'a Bulgari'a in 9 guvernamente; pe langa fiecare guvernatoru se afla si unu consiliu administrativu formatu de ómeni de incredere, alesi dintre locuitorii respectivi; fiacare guvernamentu se compune din districte, in capulu caror'a se afla cate unu sub-guvernatoru si unu consiliu administrativu de 7 bulgari.“

Serbarea dilei de 8 Aprile.

Cu ocasiunea dilei nascerii si a suirii pe tronu Domnitoriulu C a r o l u a primitu intre altele si o adressa prea frumósa dela Iasi, care merita a fi reprodusa aci:

„Prea Inaltiate Dómne! „Nascutu in dile de primavéra de 8 Aprile 1839, leganulu de la isvórele Dunarei v'au fostu impodobitu cu flori. Totu in 8 Aprile 1866, glasulu poporului v'au gatitu la gurile aceluiasi fluviu alu Dunarei, unu altu leganu mai stralucitu: T r o n u l u R o m a n i e i!

„Astadi tiér'a serbatoresce a 13-a óra acésta di memorabila si de bunu auguru, candu alesulu ei descindietoru din un'a din cele mai mari si mai eroice case ale Europei, isi uní sórtea auguste. sale familie cu aceea a nóstra si a vitejiei strabunei Impodobitu cu mantau'a libertatiloru constitutionale poporulu ve iubesce si voi scuturandu pulberea si muschiulu de pe stégurile nóstre inmormentate dela Rahov'a si Calugareni ati sburatu cu ele peste involburat'a Dunare, in ale careia siesuri si munti ai Balcaniloru plantandu-le cu vitejia tineriloru nóstre legióne ati spusu ca: Romani'a e vrednica de independenti'a s'a si de admirarea Europei.

„Pe acestu domnu si mare capitanu, astadi Romani'a mai cu focu ilu serbatoresce, pentru ca l'a vediutu mare si la lucru si la lupta. Asupra tronului Vostru astadi, mai setóse si cu mai multa sperantia si incredere stau atintite privirile Romaniloru; in giurulu acestui tronu se concentréza batai'a animei tuturoru si a tierei intregi. Acolo, acolo, prea inaltiate Dómne, se grupéza cu caldura pe langa profumurile primaverei si urarile-prinóse din tóte unghiurile Romaniei, pentru indoit'a serbare a nascerei si chiamarei la tronu. Intre ele, Mari'a T'a, primesce cu dragostea de parinte si pe acelea, pe care cetatianii Iasieni cu devotamentu si iubire neclintita vi le depunu dicundu: ferice de tronulu, pe care siéde intieleptiunea, iubirea de patria si viteji'a, éra cá cea mai frumósa podóba a s'a are alaturea gratiile caritatiei! Eata Carolu I! Eata Elisabet'a dómn'a!

„Traiti dér' ani multi si fericiti, cá impreuna cu Mariile Vóstre fericita si mandra se fia si Romani'a!“

D o m n i t o r i u l u C a r o l u respundiendu la felicitarile ce i-au adresatu p r e s i e d i n t e l e s e n a t u l u i si a l u c a m e r e i d e p u t a t i l o r u de diu'a aniversaria a nascerii si a alegerii sale pe tronulu Romaniei a pronuntiatu urmatoriele cuvinte:

„Sunt fórte miscatu de simtiemintele ce 'mi esprimati, care 'mi sunt si mai scumpe in impregiurarile de astadi si din anima ve multiamescu. Tiér'a trece printr'o crisa seriósa, amu inse firma incredere, ca prin staruintia si intieleptiune vomu invinge tóte greutatile si ne vomu bucurá de resultatele castigate de viteji'a scumpei nóstre armate pe campulu de lupta. Dumnedieu ne va ajustá, si eu, cá in todeaun'a, comptezu pe concursulu D-Vóstre.“

Respunsu la „unu cuventu sinceru.“

(Urmare si fine.)

Pentru aceea déra este fora de folosu apucatura, cu care a voitu dlu doctorandu se seduca publiculu si redactorulu si se me presinte pe mine, cá pe unu calumniatoru. Inzedaru se bate in peptu cu atat'a umilintia, ca-ci faptele dovedescu contrariulu.

Unu tineru cu simtiu adeveratu romanescu, nu póte se subscrie si se publice unu articulu, cá acela alu dlui Z. M. Rozescu; unu tineru, cu simtiu adeveratu romanescu, nu póte se se folosésca de asemene apucaturi; unu tineru, cu simtiu adeveratu romanescu cu póte se scrie despre romani, in diuarie straine, ca intre romani sunt si „de acei'a, cari profeséza (!) idei si principii, cari nu sunt intru tóte compatibila cu idea de statu maghiaru“, -- pe candu de alta parte, in diuariu romanescu se declara, ca nu vrea se faca afrontu barbatiloru nostri de incredere, ci li aderéza, (cam sciu eu, pe cine aderéza dlu Drandu, impreuna cu ai sei 'mi pare, ca pe acel'a, care a facutu multa ura intre tinerii romani si multa galcéva in tiera . . .) — Unu tineru cu simtiu adeveratu romanescu si modestu, cum trebue se fia tinerii de buna crescere, nu póte se propuna intr'unu diuariu cá „Közvélemény“, ca este de doritu (de cine?) cá se se faca o aliantia intre maghiari, romani, poloni (!) si greci (!); unu teneru cu simtiu adeveratu romanescu nu póte se scrie intr'unu diuariu strainu, vorbindu cá maghiaru; si unu tineru, cu simtiu adeveratu romanescu, nu are se faca politica inalta, in diuarie straine, pe candu natiunea s'a are destui barbati politici vrednici si pe candu acel'a mai are se invetie si se practice multe, fórte multe.

Incatu am avutu dreptu, séu nu am avutu dreptu se combatu pe dlu Z. M. Rozescu, se vede si din reflecsiunile dlui redactoru, care inse ds'a nu le-a intielesu séu nu vre ale intielege.

Se me erte dlu Z. M. Rozescu si ori si cine, dér' eu unulu nu potu aprobá niciodata, cá unu tineru romanu, cu scopulu aretatu mai susu si c'unu asemene aeru, cá alu dlui doctorandu, se scrie intr'unu diuariu, care totdeauna ni-au calumniatu. — Unui tineru romanu modestu i se da ocasiune destula a scrie in diuarele nóstre si deci nu este necessitate a recurge la straini. —

Tonulu si modulu de scriere, precum si aerulu ce 'siia dlu doctorandu intr'unu diuariu strainu este unu testimoniu de o grosolana nemodestia.

Au dóra crede dlu Z. M. Rozescu, ca caus'a romana a ajunsu pana intru atat'a, cá ds'a se fia chiamatu a impacá pe romanii cu maghiarii? si inca prin organele arménului Lukács Béla? La aceea au ajunsu natiunea romana si maghiara, cu Europ'a intréga, cá se o descalésca dlu Z. M. Rozescu?

Ar fi lucru fórte durerosu.

Dreptu aceea, fara de a mai fi trebuintia, cá se reflectediu la espectoratiunile dlui doctorandu, voiu se mai observu numai atat'a, cá eu nu am scrisu, si nu voiu scrie pentru de a me falí cu numele meu neinsemnatu, ca-ci scriu din alte motive; dér' déca ds'a doresce atatu de tare a sci, ca cine sum eu, — dau voia dlui redactoru, cá se-i póta comunicá numele meu pe cale privata, cá se fia multiamitu.

Cum-ca ds'a s'a subscrisu atatu in „Közvélemény“, catu si in „Gazet'a“, — dupa cele ce a scrisu, a facutu fórte bine, ca-ci nime nu credea ca e romanu. Aceste le-am spusu dlui. Z. M. Rozescu si si-le potu insemná si altii . . .

Inainte de a inchiaiá, in interessulu reputatiunei mele si a acestui on. diuariu, me simtiu detoriu a reflectá si dlui redactoru urmatoriele:

Precum ve este cunoscutu, eu de vreo cativa ani, — asia cum am sciutu si am potutu, — am scrisu din candu in candu, in pretiuitulu D-Vóstre diuariu; m'am foritu inse atatu de batjocuri nefundate, precum si de calumnii. Pentru aceea dér' aflu de nejusta imputatiunea ce-mi faceti, candu diceti: ca trebue se me combateti aspru pentru usiurinti'a, cu care fara nici o viua am atacatu pe dlu Z. M. Rozescu.

Déca l'am combatutu eu cu usiurintia, atunci pentru ce l'ati combatutu D-Vóstra cu greutate? Dér' ve escusu, pentru ca ati crediutu indata vorbeloru frumóse ale dlui doctorandu, si ca nu ati sciutu cele intemplate dupa culise, dér' mai alesu, pentru ca ati uitatu pe unu momentu, ca nu toti sunt credintiosi, cati dicu dómne! dómne!

C a s s i u.

Not'a Redactiunei. Amu publicatu respunsulu dlui „Cassiu“, spre ai documentá din nou impartialitatea nóstra. Dlu „Cassiu“, cu tóte ca insusi recunósce, ca cele publicate in Nr. 3 alu „Gaz. Trans.“ a c. au servitu spre justificarea s'a, totusiu nu se póte conteni a face redactorelui acestei foi unele reflessiuni, cari dovedescu, séu ca nu a intielesu destulu de bine articululu din cestiune, séu ca possede amorulu propriu in prea mare gradu. Nu denegamu nicidecumu dlui „Cassiu“ dreptulu de a se interesá catu de multu de ceea ce se intempla „pe dupa culise“, si de a veghiá mai cu séma asupra reputatiunei sale, — care nu a potutu fi de locu atinsa prin observatiunile nóstre din Nr. 3 — dér' nu intielegemu cumu ar' poté se sufere diuariulu nostru in reputatiunea s'a din caus'a conflictului d-sale cu d. Rozescu. Déca ne amu datu si noi parerea in acést'a privintia, apoi o amu facutu numai din punctu de vedere principiariu. Totu din acestu punctu de vedere amu voitu se facemu si de astadata unele observari, pe cari trebuie se le amanamu inse din caus'a abundantii materiei, pe altu numeru. Red.

Diverse.

(S p r e p e r t r a c t a r e a p r o c e s s e l o r u d e p r e s s a a l e „G a z e t e i T r a n s i l v a n i e i“) s'a ficsatu din nou de catra tribunalulu reg. ung. din Sibiiu diu'a de 14 si 28 Maiu a. c.

(P r i s o n i e r i s é u m u s a f i r i?) „Romanulu“ scrie ca unu colonelu, unu locotenentu-colonelu si optu maiori dintre prisonierii turci au adresatu o epistola, prin care — in numele tuturoru prisonieriloru, grade oficieresci si inferióre, instalati in Bucuresci — declara, ca n'au fostu considerati, cá prisonieri in Romani'a, ci cá nisce mosafiri (óspeti), ca-ci au fostu bine tractati si bine platiti, ér' trup'a platita si hranita in deajunsu si fórte bine.“ Astfeliu esprimu respectuósele loru multiamiri guvernului romanu, ér' dloru colonelu Budisteanu, capitanu Racovénu si altora, sub a carora administrare fusesera pusi, le aréta a loru recunoscintia.

(M a n u a l u a s u p r a p r o c e d u r e i i n c a u s e l e m a i m e n u n t e p r o c e s s u a l i c i v i l e“) scrisu pe sém'a poporului romanu de Iosifu P o p u, jude r. de cercu in Brasiovu, a aparutu de sub pressa. Catu poturamu frundiari prin acestu manualu ne amu convinsu, ca intr'ensulu autorulu esplica legea intr'unu modu practicu si da ocasiune cetitoriului se invetie pe lenga Art. L. XXII: 1878, despre care tractéza, si alte legi necessari, de esemplu legea despre interusurii, majorenitate s. a. Pretiulu cu 80 cr. este moderatu déca consideramu ca tecstulu legei, — care dupacumu scimu nici nu se afla in editiune romanésca — si ordinatiunile (decisele) ministeriali ce se referu la elu chiar' si unguresce costa mai multu. In specie

trebuie se laudamu sistem'a ce a observat'o autorulu la tractarea afaceriloru judecatoresci. Cartea acést'a pune pe ori-ce jude comunalu in stare, cá fara alta cunoscintia de legi se póta judeca in causele ce se tienu de judecatori'a comunala. Autorulu a facutu unu servitiu insemnatu publicului romanescu, contribuindu in specialu prin manualulu seu, cá la judecatoriile comunali romanesci se se introduca si o terminologia de dreptu romanésca. Recomendamu dér' atentiunei publicului nostru manualulu de susu; elu nu trebuie se lipséscа dela nici unu carturariu romanu.

(Industri'a si resbelulu) studiu socialu si politicu de Stef. C. Mihailescu professoru se afla sub pressa si va aparé dilele aceste in Bucuresci. Coprinsulu acestui studiu este: O introducere sociologica. Resbelulu. Reportulu sciintificu intre resbelu si industria. Politi'a resbelului. Partea lui estetica. Guvernele in resbele. O nota a dlui de Bismarck. Prooroсiri sociologice. — Industri'a inalta a resbelului. Generalii si cultur'a militara. Unu cuventu despre Plevn'a. Conclusiune. — Industri'a mechanica: drumurile de feru in resbele. Lege sociologica. — Industri'a chimica: Unu reu, care a produsu multu bine. Schitie istorice asupra prafului de pusca si perfectionarii armeloru. Artileri'a la Romani. — Linii mari istorice. Cumu a schimbatu prafulu de pusca starea sociala si politica a Europei. Reporturile politice si sociale dintre resbelu si industria. Viitoriulu." Pretiulu cartii este 2 lei (1 fl. v. a.) Adress'a autoriului este: Bucuresci, calea Vacaresci 24. Doritoriloru li se va espedá cartea prin posta franco. Se póte aboná si la redactiunea „Gazetei Transilvaniei."

(Pestea-bovina) séu cium'a de vite a isbucnitu — cumu scrie „Sieb. D. Tagbl." — in comun'a Sielimbru (Schellenberg) de lenga Sibiiu. S'a constatatu, ca in curtea unui tieranu de acolo au peritu in ultimele trei dile ale septemanei trecute 7 capete de vite, intre cari 4 aveau semnele invederate ale pestei. Deórece se aflau inca multe vite in curtea infectata, aceste 19 la numeru dupa ce le pretiuira, fura omorite cu maciuc'a si ingropate cu cea mai mare precautiune. Indata s'a opritu tóta comunicatiunea cu vite in giurulu Sielimbrului si s'au luatu mesuri stricte de contumaciare, tramitiendu-se spre supraveghiarea loru unu locotenentu cu-o jumetate compania de soldati la façi'a locului. Din Budapest'a s'a tramisu indata unu veterinariu, care impreuna cu veterinariulu comitatului si cu judele cercualu alu Cisnadiei au mersu la Girelsau. In cordonulu de pesta trasu se cuprinde: Sibiiulu, cerculu Cisnadiei afara de Racoviti'a, Sebesiulu de susu si de josu, cerculu de mediulocu afara de Reussen, comun'a Poplac'a, Gurariu si Orlatu, din cerculu Selistei, Cornetielu si Nucedu si orasiulu Vizocn'a. — Mesurile aceste de precautiune au avutu efectulu loru salutariu, ca-ci pana acuma pestea infricosiata si ruinatória nu s'a latitu mai departe si este sperantia, ca déca locuitorii voru observá strictu prescrierile autoritatiloru casulu din Sielimbru va remané singuraticu. In urm'a acestui casu s'a opritu si tienerea tèrgului mare in Sibiiu, ce era se aiba locu la 3 Maiu, dupa cumu voru vedé cititorii nostrii din publicatiunea magistratului orasiului Brasiovu de pe colón'a ultima a fóiei nóstre.

(Nenorocire prin isbucnirea unei bombe.) Dilele aceste, la Giurgiu, unu oficieru politienescu si trei sergenti, aflandu o bomba intr'o gradina, au voitu se o deschida. Din neferícire, nesciindu cumu se procéda, bomb'a a isbucnitu cu-o detunare infricosiata. Cei trei sergenti au fostu ucisi, ér' oficierului i s'a retezatu piciorulu din genunchi.u

(Miscarea portului Galati.) In dilele de 8 si 9 Aprile au sositu doue corabii incarcate si 1 desiérta si 3 vapóre; au pornitu 3 corabii incarcate si 3 vapóre. Bastimente façia in portu au fostu 13. S'au esportatu 652,800 kilogr. grau pentru Marsili'a, 2,267,320 klgr. papusoiu (cucuruzu) pentru Angli'a, Marsili'a si Itali'a, 666,480 kilogr. ordiu pentru Anvers si 10,000 klgr. rapitia pentru Marsili'a.

(Lupt'a cu ursulu.) Reproducemu dupa „Bistritzer Wochenschrift" urmatóri'a istorióra despre lupta cu ursulu: Mai multi locuitori din Galatiu (comitatulu Bistriti'a-Naseudu,) cari erau ocupati cu lucrulu campului, fura surprinsi in 17 ale curentei de unu óspe ne-asteptatu prin partile acele, care nu era nici mai multu, nici mai puçinu, cá unu ursu. Spaim'a si gróza apucà pe tieranii, carii steteau in façi'a ursului inarmati numai cu bicie, ciomage si securi. — Doui juni avura curagiulu a tiené calea ursului. Deodata apucà ursulu pe unulu, 'lu tranti la pamentu si se arunca si asupra celuialaltu, care intr'aceea 'i aplicase vr'o 12 ciomage. Acum sosi unu tieranu, care alergandu in satulu celu mai aprópe 'si procurase o pusca si impreuna cu ceilalti tierani persecutara pe ursu pana in padure. Tieranulu inarmatu cu pusc'a se apropia de ursu la o distantia de 30 de pasi si tientindu bine culcà ursulu la pamentu. Bucuri'a tieraniloru inse nu tienù multu, ca-ci iute se ridica fér'a selbatica si stá se se arunce cu furia asupra contrariului seu. Atunci se aruncara toti ceilalti tierani si cu mai multe lovituri de secure ilu omorira. Cei doi juni inse, pe cari 'i apucase ursulu, se afla intr'o stare deplorabila. Mediculu a constatatu, ca la unulu sunt rupti muschii de susu ai piciorului, si unu braçiu e frantu. Celalaltu o-a patitu mai reu, ca acestuia i-a ruptu ursulu o urechia, si i-a scosu si unu ochiu cu pleopa cu totu, afara de aceea l'a ranitu reu si la trupu asia, incatu reinsanatosiarea lui e fórte problematica. — Ce se dicemu la acést'a intimplare, ca se inmultiescu ferele asia de tare in tier'a nóstra, incatu ameninta pe locuitori chiaru josu la campia? esciama numit'a fóia.

(Casu de mórte.) Ni se scrie din Vamesiu Odrihеiu 11/23 Aprile 1878: In 6/18 Aprile a. c. petrecuramu la cele eterne pe tenerulu si demnulu preotu romanu gr.-orientalu din Lasleulu romanescu Antoniu Boiu, repausatu in alu 30-lea anu alu vietii sale, fiindu preotu abia siepte luni. 'Lu deplangu scump'ai soçia, pe care a lasat'o in statulu veduviei in flórea etatii sale, dulceai maica betrana si veduva si toti consangenii, amicii si cunoscutii, in fine 'lu deplange turm'a pastorita, pe care a trebuitu se-o lase orfana si fora conducatoriu asia dicundu la inceputulu predicarei Evangeliului. In repausatulu archidieces'a Sibiiului si-a perdutu unu teneru preotu de cele mai mari sperantie, densulu a fostu dotatu cu cele mai frumóse calitati, a avutu sciintia tocmai dupa spiritulu timpului presente, a fostu celu mai modestu si afabilu, cu unu cuventu, a fostu unu sufletu bunu si umanu, deci se-i dicemu din profundulu animei: pauséza in pace sufletu bunu si onestu si se'ti fia tierin'a usióra si memori'a eterna! — Nicolau Maioru, parochu gr.-cath.

Sciri ultime.

Principele Bismarck, care a fostu bolnavu merge earasi spre bine. Nu totu asia de buna este afarea congressului.

„Nordd. allg. Ztg." dice, ca tóta gravitatea actiunei diplomatice jace in respunsulu ce 'lu va da Angli'a, Italiei, care a cerutu unu programu positivu alu politicei anglese orientale.

Se dice, ca congressului voru premerge negociatiuni anterióre ale cabineteloru asupra cestiuniloru principale, care va se dica, ca intrunirea congressului se amana ad graecas calendas — ca-ci nu e sperantia cá cabinetele se se intieléga vreodata pe acést'a cale.

Si princ. Gorciacoff a fostu bolnavu, se afla inse érasi mai bine.

Ajutorie pentru raniti.

Brasiovu, in Februariu 1878.

Ofrande pentru soldatii romani raniti, primite de subsemnatulu prin dlu A. Horsia dela romanii din comun'a Sighisiór'a si 18 comune din giuru.

Diamandi I. Manole.

(Urmare.)

VIII. Din Saschidiu: Virsavi'a Sioneriu 1 ism, 1 mesaritia, An'a Munteanu 1 lepedeu, An'a I. Halleru 1 camasia, Mari'a B. Morariu 1 lepedeu, Nastasi'a Costea 1 stergariu, Mari'a I. Mailatu 1 sterg., An'a I. Callugaru 2 sterg., Mari'a L. Christea 2 sterg., An'a I. Halleru 1 camasia, Ioan'a I. Callugaru 1 cam., Mari'a B. Callugaru 1 cam., An'a St. Callugaru 1 isména, Mari'a Sioneriu 1 sterg., Ioan'a P. Spornicu 3 sterg., Paraschev'a I. Sivit'a 1 sterg., Mari'a N. Ciuleu 1 cam., An'a I. Cristea 1 leped., Saft'a Sianta 1 cam. si 1 ism., An'a M. Halleru 2 serviete, Ioan'a I. Flesiaru 1 cam., Flóre G. Spornicu 2 serviete, An'a B. Halleru 1 cam., Mari'a Z. Craciunu 1 ismena, Mari'a N. Callugaru 1 servietu, Ioan'a F. Costea 1 sterg, Veron'a N. Ciuleiu 3 serviete, An'a B. Costea 2 sterg., Mari'a D. Halleru 1 cam., Paraschiv'a N. Ciuleiu 2 serv., Marin'a D. Flesiaru 2 serv., Ioan'a G. Spornicu 1 sterg., An'a N. Callugaru 2 serviete, Paraschiv'a F. Spornicu 2 serv., An'a I. Hoisanu 1 meseritia, Mari'a D. Halleru 1 sterg., An'a V. Sivita panza vechia, Ioan'a E. Marcu 1 isména, Mari'a V. Sivita 3 stergare si 6 serviete, An'a Hoisanu 2 serv., Mari'a S. Callugaru 1 mesaritia. Sum'a camesi 9, ismene 5 parechi, lepedee 3, stergare 19, serviete (merindaritie) 24, mesaritie 3.

Collect. G. Sioneriu, preotu.

Bocsi'a romana (Banatu), Martiu 1878.

(Urmare si fine.)

Petru Furlugianu din Doclenu 1 fl., Iosifu Furlugianu 1 fl., Ioane Popoviciu 1 fl., Ioane Opra 1 fl., Corneliu Botosiu, scolariu 50 cr., Aureliu Nemoianu, studinte 50 cr., Fabiu Nemoianu, scolariu 50 cr., Virgiliu Camiliu Nemoianu 50 cr., Elen'a Nemoianu, preotésa 50 cr., Elen'a Nemoianu 50 cr., Petru Mustatia 50 cr., Mihailu Munteanu, lemnariu 50 cr., Iosifu Puiu, lemnariu 50 cr., Constantinu Sabeu 50 cr., Vasile Tismanariu 50 cr., Georgiu Vucu din Bocsia-romana 50 cr., George Sabeu 50 cr., Ch. Habasz 50 cr., Nicolae Mircea 50 cr, Avramu Miteru 50 cr., Mart'a Miteru 50 cr., Aureli'a Miteru 25 cr., Iulianu Miteru 25 cr., Cristin'a Miteru 25 cr., Dimitrie Petroviciu din Vasiov'a 50 cr., Ludovicu Marciu 50 cr., Nicolau Roscobanu 50 cr., Nicolae Mustatia 50 cr., Petru Doloreanu 30 cr., Nicolae Tieranu 50 cr., Iosifu Mustatia 50 cr., Georgiu Perianu 50 cr., Constantinu Stancoviciu 50 cr., Turoczy 50 cr., Nicolau Cadia 50 cr., Iosifu Roscobanu 50 cr., Gitia Perianu 50 cr., Iosifu Klein din Valeapai 50 cr., Nicolau Cocosiu din Bocsi'a-romana 50 cr., Teodoru Ciula 50 cr., Moise Crina 50 cr., Marcu Huma 50 cr., Const. Ciula 40 cr., Constantinu Tina 20 cr., Vidu Goga din Iersegu 20 cr., Nicolae Loga, lucratoriu 20 cr, Patrutiu Loga, lucratoriu 20 cr., Ioanu Tieranu 20 cr., Adolfu Renoi 20 cr., scolaritie: Petronil'a Roscobanu, 140 grame de scame, Iustini'a Jianu 140 gr., Elen'a Bocicaiu 140 gr., Elisabet'a Jianu 140 gr., Mari'a Avramu 140 gr., Iulian'a Pereanu 50 cr., Elen'a Berdacu 50 cr., Elen'a Baleanu 50 cr., Elen'a Mustatia 30 cr., Sofi'a Poienariu 30 cr., Mari'a Padesianu 30 cr., Iulian'a Jianu scol. 30 gr., Dochia Telescu 30 gr., Ioanu Gruescu, scolariu 70 gr., Ioanu Potoceanu 70 gr., Ioanu Spineanu 70 gr., Nicolae Bojinca 70 gr., Nicolae Telescu 70 gr., Alesandru Roscobanu 70 gr., Iosifu Poienariu 70 gr., Petru Gruescu 70 gr., Aureliu Pocroianu 70 gr., Nicolae Stancoviciu 70 gr., Mihailu Popescu 70 grame scame.

Sum'a 134 fl. 15 cr. in bancnote si moneta mica, 3 galbini austriaci, 30 franci in bucati de auru de cate 10 fl., 5 fl. in bucati de argintu, 6 sfanti si 3 lei; 3·15 chilograme scame, 9·45 metri panza si 1 stergariu, in valóre generale de circa 200 fl. valuta austriaca.

Aceste ofrande benevole s'au tramisu deja nainte de mai multu timpu directe prin posta principelui Demetriu Gr. Ghica, presiedintele societatii „Crucea rosia" din Bucuresci.

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 26 Apriliu st. n. 1878.

$5^{0}/_{0}$ Rent'a charthia (Metalliques) . . .	60.40	Oblig. rurali ungare .	76.25
$5^{0}/_{0}$ Rent'a-argintu (imprumutu nationalu) .	64.35	„ „ Banat-Timis.	79.—
Losurile din 1860 .	111 —	„ „ transilvane .	—.—
Actiunile bancei nation.	782.—	„ „ croato-slav.	77.50
„ instit. de creditu	207.80	Argintulu in marfuri .	107.—
Londr'a, 3 luni . .	122.90	Galbini imperatesci .	5.80
		Napoleond'ori . . .	$9.82^{1}/_{2}$
		Marci 100 imp. germ. .	60.50

Editoru: Iacobu Muresianu.
Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.
Tipografi'a: Ioane Gött si fiiu Henricu.